

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31ste Marts 1876.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2890ff.)

De til denne Behandling stillede Ændringsforslag findes i Tillæg B.

Ændringsforslagene samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Bedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren: Paa den fraværende Ordførers Vegne skal jeg tillade mig kortelig at omtale de enkelte Forslag, som ere stillede, idet jeg dog skal forbigaa de Punkter, hvorom der er tilveiebragt Enighed imellem Ministeren og Udvalget. Under Nr. 2 og 3 har Udvalget stillet to Forslag, som gaa ud paa for Finantsaarene 1875—76 og 1874—75 at yde det samme Tillæg til Pensionen for de militære Underklassers Pensionister, for saa vidt disse ere affsejdede efter den 1ste April 1874, som der er givet ved Finantsloven for det kommende Finantsaar 1876—77. Reglerne ere ganske de samme, og der er kun den Forskjel, at de Summer, der ere anførte som anslaaede for det indeværende Finantsaar, ere 1,000 Kr. mindre end for det kommende, og for det tilbagelagte Finantsaar atter 1,000 Kr. mindre end for det indeværende, hvilket er en Følge af, at der for de længere tilbageliggende Aar ikke vil være Tale om et saa stort Antal Pensioner som for det kommende Finantsaar. For Øvrigt skal jeg derom kun henvide til, at Udvalget ved Behandlingen af Forslag til Lov med Henfyn til Pensioneringen af disse Klasser begge Aar har været enigt om, at en saadan Lov, naar den udkom, skulde gives tilbagevirkende Kraft til 1ste April 1874, hvilket vil være opnaaet ved de to her stillede Ændringsforslag. Der har været nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa Forslaget under Nr. 3, som paa Tillægsbevillingen for 1875—76 giver en Bevilling for et tilbagelagt Finantsaar; men da Folkethinget ved anden Behandling er gaaet ind paa at gjøre en saadan Undtagelse fra den almindelige Regel for Invalidernes Vedkommende ser man ikke, at man kan undlade at stille det samme Forslag for Pensionisternes Vedkommende, naar man overhovedet vil gaa ind paa det Princip, man saaledes har udtalt sig for i det paagjældende Lovforslag. Jeg skal sige til, at i Overensstemmelse med hvad der af den høitærede Finantsminister er oplyst under tidligere Forhandlinger, vil det Pensionistillæg, som her foreslaas, kun paa et ganske enkelt Punkt komme til at overskride den Forøgelse af Pensionerne, hvorom det Udvalg, der har behandlet det paagjældende Lovforslag, for Diebliffet er enigt. — Forslaget under Nr. 4 er en lille

Rebalktionsændring; den angaar en Feilregning, som her søges rettet. — Under Nr. 6 har Udvalget stillet et Forslag i Genhold til et til det indkommet Andragende, som ifjor blev henvist til Finantsministeren. Det berører et Forhold ved Landtoldgrænsen, hvor en Strækning langs Grændsen er bleven benyttet til Passage fra Goldvæsenet. Medens Finantsministeriet har erkjendt Berettigelsen af den Forbring, der her opstillede, har det dog ikke fundet tilstrækkelig Grund til at give Erstatningskravet tilbagevirkende Kraft for de forløbne Finantsaar, men er kun gaaet ind paa at give Erstatning fra Finantsaaret 1873—74 at regne. Udvalget har derimod ment, at man, naar dette Erstatningskrav var kjendt berettiget, heller ikke vilde kunne undslaa sig for at give det tilbagevirkende Kraft for de Finantsaar, der ere forløbne siden 1865, da den omhandlede Sti blev tagen i Brug, som Forslag gaar derfor ud paa at give en Bevilling, som svarer til den Erstatning, de paagjældende Grundeiere vilde have faaet i samtlige forløbne Aar, naar der for disses Vedkommende var blevet givet en lignende Erstatning som den, Finantsministeriet nu er gaaet ind paa at give. Efter de Oplysninger, der have foreligget Udvalget, er den Skade, som Stiens Benyttelse har forvoldet, vurderet til et Beløb af omtrent 100 Kr. aarlig, og da der her er Tale om et Lidsrum af 8 Aar, bliver altsaa den hele Sum, vi foreslaa bevilget, 800 Kroner. Man opfatter Forslaget saaledes, at Summen stilles til Finantsministerens Disposition til Udbeling mellem de paagjældende Grundeiere, dersom de maatte fordre en saadan detailleret Udbeling, eller til anden Anvendelse efter Eierens Ønske. — Under Nr. 7 har den høitærede Indenrigsminister stillet et Forslag, der gaar ud paa at dække Udgifterne, 1,189 Kr. 22 Ore, ved Danmarks Deltagelse i den i Sommeren 1875 afholdte internationale Havbyrtningsudstilling i Kjöln. Jeg skal i den Henseende henvide til, hvad derom findes oplyst i Bilag 4. I Almindelighed er der nu en ringe Tilhøjelighed hos Udvalget til at fortsætte med Bidrag til disse Udstillinger; thi det er en temmelig gjennemgaende Opfattelse, at de efterhaanden ere bleve til en vis Art nationalt Roketteri, som man ikke længer er tilbøjelig til at tillægge nogen stor Betydning. Man er imidlertid endnu for næste Finantsaars Vedkommende gaaet ind paa enkelte Bevillinger af lignende Slags som den, her kræves; men for det ene af Tilfældenes Vedkommende har det dog kun været særegne Omstændigheder, som have bevæget Udvalget til at tiltræde Begjæringen i saa Henseende. Naar der imidlertid her stilles Forbring om en saadan Bevilling, og denne kræves ved Efterbevilling i Genhold til en Aftale mellem Indenrigsministeren — jeg antager ikke, at det er den nuværende høitagtede Indenrigsminister, men hans Forgænger — og vedkommende Udstillere,